Ἔτος Γ'. Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 1 Ἰουνίου 1913. Ἀριθ. 125.

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ "ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,,

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ὁ ἀπειλητικὸς περισφίγγων ὁσημέραι τήν τε Ἀνατολὴν καὶ τὴν Εὐρώπην ἐκνευρισμὸς τῆς ἐκκρεμότητος καὶ τῶν ἀβεβαιοτήτων καθίσταται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέρας ἐντονώτερος, βαρύτερος, ἐπαχθέστερος, καθ' ἑκάστην δὲ νέα ἀπροσδόκητα γεγονότα δημιουργοῦσι νέα ἀνυπέρβλητα ἐμπόδια, παρακωλύοντα τὴν πρὸς τὸ ποθητὸν τέρμα ἄφιξιν.

Ἐνῷ ἡ ὑπογραφὴ τῆς προκαταρκτικῆς εἰρήνης, ἣν μετά τινος σκαιότητος ἐπέβαλον αἱ Δυνάμεις εἰς τοὺς συμμάχους, ἀδιαφοροῦσαι ἂν ἐστραγγαλίζοντο δίκαια καὶ συμφέροντα ἐθνικά, ἐφαίνετο κατασιγάζουσα τὸν σάλον τῶν πολλαχῶς συγκρουομένων ἀγρίων παθῶν, προσεχὴς δ' οἰωνίζετο ἡ αἰθρία, αἴφνης ὡς ἐλαφρὸν νεφύδριον ὑψοῦται ἡ ἄρνησις τῶν Τούρκων ἐν Λονδίνῳ πληρεξουσίων τῆς εἰρήνης νὰ ὑπογράψωσι τὸ πρωτόκολλον, καθ' ὃ οἱ ἐν Τουρκίᾳ Ἕλληνες ὑπήκοοι θ' ἀπελάμβανον τῶν πρὸ τοῦ 1897 προνομίων ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ. Ἡ ἄρνησις αὕτη καθίστα διὰ τὴν Ἑλλάδα γράμμα νεκρὸν τὴν ὑπογραφεῖσαν προκαταρκτικὴν εἰρήνην καὶ ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἑτοιμάζεται ν' ἀποκλείσῃ ἐκ νέου τὰ Δαρδανέλια.

Δεύτερον, καὶ ἀπειλητικώτερον αὐτό, νέφος ἐγείρεται ἡ Βουλγαρικὴ πλεονεξία καὶ αἱ κατὰ Σέρβων καὶ Ἑλλήνων κακόπιστοι τῶν Βουλγαρικῶν στρατευμάτων ἐπιθέσεις πρὸς ἁρπαγὴν τῶν παρὰ τῶν στρατευμάτων τῶν συμμάχων κατεχομένων ἐπικαίρων στρατηγικῶν θέσεων, ὡς εἰ ἐμελετᾶτο πολεμικὴ κατ' αὐτῶν δρᾶσις ἐκ μέρους τῆς Βουλγαρίας. Αἴφνης, ἐνῷ πᾶσα κατεβάλλετο ἐκ μέρους τῶν συμμάχων ἐνέργεια πρὸς ἀποσόβησιν ἀδελφοκτόνου συγκρούσεως, ἡ συνομολογήσασα τὰς πρὸς τοὺς Βαλκανικοὺς λαοὺς συνθήκας κυβέρνησις τοῦ Γκέσωφ ἀνατρέπεται ὑπὸ τῶν ἀδιαλλάκτων ἐθνικοφρόνων καὶ καλεῖται ὁ ἀδιάλλακτος ἐχθρὸς τῆς συμμαχίας Δάνεφ νὰ σχηματίσῃ κυβέρνησιν καὶ οἱ ἀδιάλλακτοι ἀπροκαλύπτως διακηρύττουσι τὸν κατὰ τῶν συμμάχων πόλεμον ἵνα ἁρπάξῃ ἡ Βουλγαρία τὰς παρ' αὐτῶν διὰ τῶν ὅπλων των καταληφθείσας ἐκτάσεις καὶ σφετερισθῇ τὰς εἰς αὐτοὺς ἀνηκούσας χώρας.

Ἐντεῦθεν μετακινήσεις στρατευμάτων, στρατιωτικαὶ συγκεντρώσεις, ἐξοπλισμοὶ καὶ ἀγωνίαι, ἀπὸ ἡμέρας δ' εἰς ἡμέραν ἀναμένεται ν' ἀκουσθῇ τῶν μαχῶν ὁ κεραυνός, μολονότι πολλαὶ πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης καταβάλλονται παρὰ πολλῶν αἱ προσπάθειαι.

Ἐν μέσῳ τῶν ἀνωμαλιῶν τούτων πρὸς ἐπίμετρον ἐπέρχεται ἡ δολοφονία τοῦ μεγάλου Βεζύρου ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἵνα νέας ἀμφιβολίας καὶ νέας ἀγωνίας προσθέσῃ εἰς τὰς παλαιάς, διότι, ὅσῳ κἂν ὑποτεθῇ ἀνίσχυρος κατὰ τὸ παρὸν ἡ Τουρκία, πάντοτε ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι μέγιστος παράγων ἐν τῷ Ἀνατολικῷ ζητήματι καὶ μία ὀρθὴ κατεύθυνσις τῶν ἀπείρων δυνάμεων τὰς ὁποίας ἡ Αὐτοκρατορία διατίθησι δύναται νὰ καταστήσῃ αὐτὴν κυρίαν τῆς καταστάσεως.

Τί γενήσονται μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ μεγάλου Βεζύρου οἱ νεότουρκοι; καὶ τίς ὁ προσανατολισμὸς τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως; Ἰδοὺ ἀρκετὰ μεγάλα ἐρωτηματικὰ ἡ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀπάντησις βεβαίως οὐκ ὀλίγον θὰ συντελέσῃ ἐπὶ τὰς τύχας ἐν γένει τῶν ἐπασχολούντων ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην προβλημάτων.

Τελευταίως ἤρξατο κρατοῦσα ἡ τῆς μᾶλλον ἐνεργοῦ τῶν Δυνάμεων ἐπεμβάσεως εἰς τὰ τῆς Ἀνατολῆς σκέψις καὶ ἡ ἐπιβλητικὴ αὐτῶν διαιτησία ὡς πρὸς τὰς μεταξὺ συμμάχων καὶ Τουρκίας ἐξ ἑνὸς καὶ μεταξὺ συμμάχων ἐξ ἑτέρου διαφοράς.

Ἀλλὰ θὰ κατορθωθῇ ἡ ἐπίτευξις ὁμοφωνίας διὰ τὴν διαιτησίαν καὶ θὰ κατορθωθῇ νὰ παραμερισθῶσιν αἱ ὑστεροβουλίαι τῶν ἰσχυρῶν, ἵνα φθάσωσιν εἰς ἓν αἴσιον τέρμα; Τὸ πρᾶγμα θεωρεῖται ἄκρως δυσχερές, διότι, ἐνῷ ἡ Τριπλὴ συνεννόησις ἐκ παντὸς τρόπῳ πειρᾶται νὰ ματαιώσῃ τὸν ἀδελφοκτόνον πόλεμον, ἐξ ἄλλου ἡ τριπλὴ συμμαχία, λέγουσιν, ἐνθαρρύνει τὴν Βουλγαρίαν εἰς ἐπίθεσιν κατὰ τῶν συμμάχων, διότι δύο τῶν Δυνάμεων τῆς Τριπλῆς συμμαχίας πᾶν ἔχουσι συμφέρον νὰ ἐπέλθῃ ἀναστάτωσις, ἵνα θέσωσι χεῖρα ἐπὶ τῆς Ἀλβανίας καὶ δι' αὐτῆς καὶ ἐπὶ τὴν λοιπὴν χερσόνησον.

Τελευταῖον ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας ἀπηύθυνεν ἔντονον πρὸς τοὺς Βασιλεῖς Σερβίας καὶ Βουλγαρίας τηλεγράφημα ἀπειλῶν, τὴν φοβερὰν τῆς Ρωσσίας ἐχθρότητα κατὰ τοῦ ἀρξαμένου χειρῶν ἀδίκων, ἀλλ' ὁ ἐν Σόφιᾳ ἀνταποκριτὴς τῶν «Καιρῶν τοῦ Λονδίνου» θεωρεῖ τὸ τηλεγράφημα ὡς ἐπελθὸν κατόπιν ἑορτῆς καὶ ἀδυνατοῦν νὰ ἀναχαιτίσῃ τὰ γεγονότα ἐκ τῆς κατωφερείας ἐφ' ἧς μὲ ταχύτητα κεραυνοῦ κατολισθαίνουσι.

Τοιαύτη ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων, χαώδης, ἀπελπιστική. Εὑρισκόμεθα εἰς ἀτμοσφαίραν πλήρη ἠλεκτρισμοῦ ἀπὸ στιγμῆς δ' εἰς στιγμὴν βαρύγδουπος θὰ ἐνσκήψῃ ὁ κεραυνός. Τί κατόπιν συμβήσεται μόνον ὁ Θεὸς τὸ γνωρίζει.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει τῶν ἰσχυρῶν καὶ γρηγορούντων ἐστὶ τὸ γέρας. Εἴμεθα ἰσχυροί; γρηγοροῦμεν; Δι' ἡμᾶς ἡ τοῦ νικητοῦ δάφνη καὶ τοῦ ἐγγὺς παρελθόντος τὰ σφάλματα καλύπτονται. Εἴμεθα ἀνίσχυροι; καθεύδομεν ἐλπίζοντες ἐπὶ τὴν πίστιν τῶν συμμαχιῶν; Θὰ ὑποστῶμεν τὰς συνεπείας τῆς ὑστερικῆς προσωπολατρείας μας.

Εὐτυχῶς ἵσταται φρουρὸς τῶν τυχῶν τῆς Ἑλλάδος, ἄγγελος παραστάτης, εἷς Βασιλεὺς ὑφ' ὃν ὁ στρατός μας θεωρεῖ ἑαυτὸν ἀήττητον καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ τὸν ἀσφαλῆ ἀρραβῶνα τῆς νίκης.

ΤΑ ΣΟΦΙΣΜΑΤΑ ΤΩΝ

Μὴ δυνάμενοι πλέον οἱ αὐτοχειροτόνητοι πατριῶται ν' ἀρνηθῶσι τὰ πασίδηλα, δηλαδὴ τὸ τρισμέγιστον πολιτικὸν λάθος τῆς συμμετοχῆς ἡμῶν εἰς τὴν συμμαχίαν τῶν Βαλκανικῶν, χωρὶς νὰ καθορίσωμεν τὸ ἐκ τῆς διανομῆς τῆς ἀπελευθερωθησομένης χώρας μερίδιόν μας, καταφεύγουσιν εἰς σοφίσματα, ἵνα δικαιολογήσωσι τὴν συμμετοχήν μας εἰς τὸν πόλεμον. Ἐὰν δὲν ἐπολεμοῦμεν, λέγουσιν, οἱ Βούλγαροι θὰ ἔφθανον καὶ εἰς τὴν Λάρισσαν ἀκόμη, ἐργαζόμενοι ὡς ἐργάζονται καὶ ἐκβουλγαρίζοντες τοὺς Ἑλληνικοὺς πληθυσμούς. Ἐὰν δὲν ἐπολεμοῦμεν ὅλη ἡ Ἑλληνικὴ νεολαία θὰ ἐφυγαδεύετο ἐκ τῶν Τουρκικῶν χωρῶν, φεύγουσα τὴν ἐν τῷ Τουρκικῷ στρατῷ θητείαν.

Οὐδέτερον τούτων ἀληθές, διότι οἱ Βουλγαρόφωνοι Ἑλληνικοὶ πληθυσμοί, καίτοι λαλοῦντες τὴν Βουλγαρικὴν γλῶσσαν ἐν τῇ μέσῃ Μακεδονίᾳ, δὲν εἶναι ὀλιγώτερον Ἕλληνες τῶν πέριξ τῶν Ἀθηνῶν οἰκούντων Ἀλβανοφώνων πληθυσμῶν, πολλάκις δ' ἐξικνοῦνται καὶ μέχρι τοῦ μαρτυρίου καὶ διὰ τοῦτο Ἑλληνομανεῖς ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ὀνομάζονται. Τὸ Ἑλληνικὸν φρόνημα ἦτο ἀκμαῖον καὶ ἰσχυρὸν πολλῷ πέραν τοῦ Μοναστηρίου καὶ μέχρι τῆς Ροδόπης, τοῦτο δὲ ἀνεγνώριζον καὶ αὐτοὶ οἱ Βούλγαροι, κατὰ τὰς ἐπ' ἐσχάτων γενομένας μεταξὺ Ἑλληνοθωμάνων καὶ Βουλγαροθωμάνων συμφωνίας διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν βουλευτικῶν ἑδρῶν, ἃς ἑκάστη ἐθνικότης

ἐδικαιοῦτο νὰ ἔχῃ εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Βουλὴν καὶ τὰς ὁποίας ἐσχάτως ἐδημοσίευσεν ὁ ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Βουλῇ βουλευτὴς Σερβίων κ. Βαμβακᾶς, ταύτας δ' ἔχουσα ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις προέβη εἰς τὴν συμμαχίαν, μὲ τὴν σφαλερὰν πεποίθησιν ἴσως, ὅτι τὰ πρὸς τὸ πατριαρχεῖον συντεθειμένα ἴσχυον καὶ διὰ τὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα σχέσεις τῶν Βουλγάρων.

Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης συνεπῶς πρὸ τοῦ πολέμου μὲν ἐξετείνετο καθ' ἅπασαν τὴν μέσην τὴν Ἀνατολικὴν καὶ τὴν Νότιον Μακεδονίαν καὶ ὁλόκληρον τὴν Θράκην, ἐνῶ μετὰ τὸν πόλεμον κινδυνεύει νὰ περιορισθῇ μόνον μέχρις Ἐλασσῶνος. Οἱ φεύγοντες δὲ τὴν ἐν τῷ Τουρκικῷ στρατῷ θητείαν ἦσαν ἐλάχιστοι νησιῶται, ἐξ ὧν οὐδόλως ἐκινδύνευε νὰ μειωθῇ ὁ πληθυσμὸς τῶν νήσων, ὁ εὐχερῶς ἄλλως ἀναπληρούμενος, ἐνῶ σήμερον κινδυνεύομεν ν' ἀπολέσωμεν ὁλοκλήρους τὰς νήσους ταύτας.

Ἀλλὰ μήπως καὶ συνθήκη διανομῆς ἂν ὑπῆρχε λέγουσιν, ἡ συνθήκη αὕτη θὰ ἔδιδε μείζονα ὠκυποδίαν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν ὥστε νὰ φθάσωσιν οἱ Ἕλληνες πρὸ τῶν Βουλγάρων εἰς Σέρρας, Καβάλλαν καὶ Δράμαν; Τὸ καθεστὼς τῆς στρατιωτικῆς κατοχῆς θὰ ἦτο πάντως οἷον καὶ σήμερον καὶ ἂν ὑπῆρχε συνθήκη. Οἱ Βούλγαροι θὰ εἶχον καταλάβῃ τὴν Θράκην, ὡς οἱ Σέρβοι κατέλαβον τὸ Μοναστήριον καὶ τὰς ἄλλας πόλεις, ἃς ἡ μεταξὺ Σερβίας καὶ Βουλγαρίας συνθήκη ἀναγωρίζει ὡς ἀνηκούσας εἰς τὴν Βουλγαρίαν, καὶ τότε βεβαίως δὲν θὰ ἐγκατελίμπανον τὰ στρατιωτικῶς καταληφθέντα μέρη, ὡς οἱ Σέρβοι δὲν ἐγκαταλιμπάνουσι τὸ Μοναστήριον. Καμμία συνθήκη δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ συγκρατήσῃ τὴν μέθην τοῦ νικηφόρου στρατοῦ.

Τοιαῦται σκέψεις καὶ τοιούτου εἴδους συλλογισμοὶ μόνον δικολάβων καὶ δικολάβων κακῆς πίστεως εἰσὶν ἀντάξιοι, οὐχὶ δὲ ὡς δικαιολογία ἱκανὴ νὰ ἐλαφρύνῃ στοιχειώδη παράλειψιν ἀνθρώπων ἀξιούντων νὰ διοικῶσι λαούς. Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ὤφειλε, πρὶν ἢ ἀποδυθῇ εἰς ἀγῶνα ἀπαιτοῦντα τοιαύτας καὶ τηλικαύτας θυσίας, νὰ ἔχῃ καθορίσῃ τὰ δικαιώματά της ἂν δὲ τυχὸν εἶχεν ἀμφιβολίας περὶ τῆς καλῆς πίστεως τοῦ μετ' αὐτῆς συμβαλλομένου δὲν ὤφειλε νὰ προέλθῃ εἰς οὐδεμίαν μετ' αὐτοῦ συμφωνίαν, ἀλλὰ νὰ τηρήσῃ αὐστηρὰν οὐδετερότητα ἀζημίως πάντοτε.

Μὴ ἐνεργήσασα οὕτως ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ὑπέπεσεν εἰς τρισμέγιστον σφάλμα, οὗ τὰς συνεπείας σήμερον βαρείας ὑφίσταται καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς ὁλόκληρος. Αὐτὴ ἡ πικρὰ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια καὶ οὐχὶ τὰ ἀστεῖα σοφίσματα τῶν παντοίων συνηγόρων.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

— Αἱ ἐπείγουσαι ἐθνικαὶ ἀνάγκαι καθιστῶσιν ὁσημέραι καταφανεστάτην τὴν ἔλλειψιν ἀξιωματικῶν εἰς τὸ στράτευμα καὶ διαταγαὶ ἐπὶ διαταγῶν ἐκδίδονται διὰ τὴν εἰς τὰς μαχίμους τάξεις μετάκλησιν τῶν εἰς διάφορα στρατιωτικὰ γραφεῖα ὑπηρετούντων *ὑπεραρίθμων* ἀξιωματικῶν—διότι φαίνεται ὅτι, παρὰ τὴν ἐμπόλεμον τοῦ ἔθνους κατάστασιν, ὑπάρχουν εἰς διάφορα γραφεῖα ἀπεσπασμένοι πλείους τῶν ὅσοι διὰ τὴν κανονικὴν των λειτουργίαν ἀπητοῦντο—καὶ ἐν τούτοις ἀφίενται σηπόμενοι ἐν ἀχρηστίᾳ περισσότεροι τῶν ἑκατὸν ἀρίστων καὶ δεδοκιμασμένης ἀξίας ἀξιωματικῶν, οὓς ἡ ἐμπάθεια καὶ τὰ μίση τῶν ἀποτελούντων τὸ κακῆς ὥρας γέννημα ἐκεῖνο, ὅπερ στρατιωτικὸς ἐκλήθη σύνδεσμος, ἀπεμάκρυναν τοῦ στρατεύματος. Ἀποπειρῶνται νὰ δημιουργήσωσιν ἐκ τοῦ προχείρου ἀξιωματικοὺς ἀδοκιμάστους, ἐνῶ ὑπάρχουσιν ἀξιωματικοὶ δεδοκιμασμένοι, γνωρίζοντες τὸ ἔργον των καὶ ἔχοντες τὸ κῦρος τῶν γνώσεών των, τῆς στρατιωτικῆς ἀρετῆς των καὶ τῆς προσωπικῆς ἐπιβολῆς ἐπὶ τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν οὓς διοικοῦσι καὶ εἰς οὓς μετὰ πεποιθήσεως ἠδύνατο τὸ ἔθνος νὰ ἐμπιστευθῇ οἱανδήποτε διοίκησιν, οἱανδήποτε θέσιν. Ἡ ἐπιβολὴ τῆς ἀπολύτου, τῆς ἐξαιρετικῆς ἀνάγκης δὲν ἔπεισε τὴν πολιτείαν, ὅτι, ἀντὶ ν' αὐτοσχεδιάζῃ ἀξιωματικοὺς, ἔδει ν' ἀπευθυνθῇ πρὸς τοὺς ἀδικηθέντας ἐκείνους στρατιώτας, οὓς μεθαύριον θ' ἀναγκασθῇ ν' ἀποζημιώσῃ διὰ τὴν προσγενομένην αὐτοῖς ἀδικίαν, ἐπιτελοῦσα οὕτως καὶ πρᾶξιν δικαιοσύνης καὶ ἀπαλλάττουσα τὸ δημόσιον ἀπὸ πολλὰς καὶ ὀγκώδεις ἀποζημιώσεις. Ποίαν εὐθετωτέραν θὰ εὕρισκε περίστασιν ὅπως καὶ δικαιοσύνην ἀπονείμῃ καὶ πραγματικὴν εἰς τὸ ἔθνος ὑπηρεσίαν παράσχῃ;

— Διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν διπλωματικῶν μας σφαλμάτων μία καὶ μόνη ὁδὸς ἐνδείκνυται, ὁ πόλεμος. Ἀλλ' ὁ πόλεμος εἶναι τὸ ἀβέβαιον, εἶναι ἡ τύχη μὲ τὰς ἀγχιστρόφους μεταβολάς της καὶ τὰς ἀπείρους κινδυνώδεις περιπλοκάς, ἃς δυνατὸν νὰ ἴδωμεν πυκνῶς ἀνορθουμένας περὶ ἡμᾶς ἀπροσδοκήτως καὶ ἱκανὰς νὰ διακινδυνεύσωσιν οὐ μόνον τὰ κτηθέντα κέρδη, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ὑπόστασιν ἡμῶν, σκέπτονται οἱ ἰθύνοντες, καὶ διὰ τοῦτο ἀτενίζουσιν ἤδη, ὡς πρὸς μόνον σώτειραν ἄγκυραν, εἰς τὴν θρυλουμένην ἐπέμβασιν τῶν Δυνάμεων καὶ τὴν βίᾳ ἐπιβολὴν τῆς εἰρήνης, διότι μόνον οὕτω θὰ σωθῶσιν ἀπὸ τὴν φοβερὰν τῆς κοινῆς γνώμης ἐξέγερσιν. Εἴχομεν πᾶσαν τὴν καλὴν διάθεσιν, θὰ εἴπωσι πρὸς τὸν λαόν, νὰ διεκδικήσωμεν τὰ δίκαια τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ ἐνόπλῳ χειρὶ, ἀλλ' ἀνωτέρα βίᾳ, ἡ ἐπέμβασις τῶν Δυνάμεων, μᾶς ἔδεσε τὰς χεῖρας. Πῶς μικροὶ ἡμεῖς ἠδυνάμεθα ν' ἀντιταχθῶμεν κατὰ τῆς θελήσεως τῶν δυνάμεων, διακινδυνεύοντες, ἴσως καὶ αὐτὴν τὴν αὐθυπαρξίαν μας;

Καὶ ὁ λαὸς, ὁ Ἑλληνικὸς, ὁ καταπεπονημένος ἐκ τῆς μακρᾶς ἐκνευριστικῆς ἐκκρεμότητος, ὁ ἐξηντλημένος οἰκονομικῶς, ὁ ἀμνησίκακος, ὁ ποθῶν μετὰ τὸν πολυκύμαντον καὶ ταραχώδη πολεμικὸν σάλον τὴν ἀνάπαυσιν καὶ τὴν περισυλλογὴν, θὰ πιστεύσῃ, προδιατεθειμένος μάλλιστα ὡς εἶναι, τὰς ἀπιθανωτέρας δικαιολογίας καὶ θὰ παραδοθῇ ἐν τῇ ραστώνῃ τῆς ποθητῆς εἰρήνης εἰς νήδυμον, ἀφίνων νὰ συντελεσθῇ τὸ γοργῶς βαῖνον ἔργον τῆς ἀποσυνθέσεως, μὴ ἐνωτιζόμενος τῆς φωνῆς τοῦ ἐθνικοῦ ἰδεαλισμοῦ, τοῦ ἱκανοῦ μόνον προγονοπλήκτους νὰ συγκινῇ.

— Ἐτελέσθη καὶ ἐνταῦθα τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην τὸ πέρυσιν ἐπισήμως καθιερωθὲν Μνημόσυνον εἰς τὸν τελευταῖον Αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου Κωσταντῖνον τὸν Παλαιολόγον, ἐπὶ τῇ ἁλώσει τῆς Κων)πόλεως, κατὰ τὴν ἀποφράδα ἡμέραν 29 Μαΐου 1453. Καὶ τὸ Μνημόσυνον τοῦτο ἐτελέσθη ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ καθ' ἡμᾶς Γυμνασίου παρισταμένων τῶν μαθητῶν πάντων τῶν σχολείων καὶ τοῦ Συλλόγου τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων. Μετὰ τὴν γενομένην ἐπιμνημόσυνον δέησιν, ὁ ἐκ τῶν καθηγητῶν τοῦ Γυμνασίου, ἐλλόγιμος κ. Ἰω. Κατσουρὸς μετὰ πολλῆς στωμυλίας καὶ λεπτομεροῦς ἱστορικῆς ἀκριβείας ἀνέπτυξε τὰ τῆς ἁλώσεως τῆς Πόλεως καὶ τὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἐνδόξου ἐκείνου Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου, οὗτινος ἡ γενναία ψυχὴ μετὰ τόσους αἰῶνας ἐφέτος θὰ εὐφρανθῇ, διότι εἶδε καὶ ἐπείσθη ὅτι δὲν ἀπέθανεν ἄκληρος, ἀλλ' ὅτι ἦλθεν ἤδη ὁ κληρονόμος καὶ διάδοχός του Κωνσταντῖνος ὁ ΙΒ', ὅστις, ἐκτελῶν τὴν διαθήκην ἐκείνου, θὰ συναγάγῃ τὸ διεσπαρμένον καὶ ὀρφανὸν γένος του καὶ θὰ ὁδηγήσῃ αὐτὸ, ὅταν ὁ Κύριος θελήσῃ, εἰς τὴν Πόλιν τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς χαρᾶς, τὴν Πόλιν τῶν ὀνείρων καὶ παραδόσεων.

— Καθ' ἃ ἀκούομεν, παρὰ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς παρασκευάζονται περίεργά τινα συνοικέσια ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποία δὲν οἰωνίζονται ἀνθόσπαρτον τῶν μελλονύμφων τὸν βίον, οὐδὲ θεωροῦνται ἐπιβεβλημένα πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς προσβληθείσης ἠθικῆς, καθ' ὅσον, ὡς βασίμως πληροφορούμεθα, δὲν πρόκειται περὶ ἀποπλανήσεων ἀφελῶν θυμάτων, ὡς θὰ ὑπέθετέ τις, ἀλλὰ περὶ πρωΐμων ἱερειῶν τῆς πανδήμου, πρὸ μακροῦ θυουσῶν τῇ Κύπριδι. Τὸ ἐφ' ἡμῖν θὰ ἐπροτιμῶμεν, ἀντὶ πάσης ἄλλης πέραν τῶν καθηκόντων τῆς ἀρχῆς ἐνεργείας, τὸν ἀπόλυτον περιορισμὸν εἰς τὸ ἴδιον καθῆκον καὶ τὴν στενὴν τοῦ Νόμου ἐφαρμογὴν, διότι διὰ τῶν παρασκευαζομένων συνοικεσιῶν, οὐ μόνον ἀτυχεῖς οἶκοι δημιουργοῦνται, ἀλλὰ καὶ τῶν νυμφίων πολυμελεῖς οἰκογένειαι, ἐκ μόνης τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἀναμένουσαι, ἀδικοῦνται.

— Δικασθεὶς κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἐνώπιον τοῦ παρ' ἡμῖν Πλημμελειοδικείου ὁ ἐκδότης τῆς μέχρι πρό τινος ἐκδιδομένης ἐνταῦθα ἀρχαίας συναδέλφου «Ἀπόλλων» κ. Δημήτριος Βισβίκης, κατηγορούμενος ἐπὶ ἐξυβρίσει διὰ τοῦ τύπου, κατεδικάσθη εἰς μηνιαίαν φυλάκισιν, τὴν πληρωμὴν προστίμου διακοσίων δραχμῶν καὶ τὰ ἔξοδα.

— Ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Παναγιώτης Βοκοτόπουλος τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν προσέφερεν εἰς τὰ ὀρφανὰ τοῦ ἐνταῦθα Ὀρφανοτροφείου τῶν ἀρρένων διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ γεύματός των δύο ἐκλεκτοὺς ἀμνούς.

— Μεθαύριον Δευτέραν, ἑορτὴν τῆς Ἁγίας Τριάδος, πανηγυρίζει μεγαλοπρεπῶς τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ δι' Ἀρχιερατικῆς λειτουργίας ὁ ἐν τῇ πόλει Σύρου ἀρχαιότατος ἱερὸς Ναὸς τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὃν πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐπιτροπεύει καὶ ἰδίᾳ αὐτοῦ δαπάνῃ συντηρεῖ ὁ εὐσεβὴς καὶ σεβαστὸς συμπολίτης μας κ. Θεόδωρος Πάγκαλος.

— Ἀποδιώσας ἐκηδεύθη προσηκόντως ὑπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐπισκοπῆς ὁ ἀπό τινος ἐνταῦθα ἐγκαταστὰς καὶ εἴς τινα ἐξοχικὸν οἰκίσκον μονάζων Ρῶσσος ἀρχιμανδρίτης **Κυπριανός**. Λόγῳ τοῦ αἰφνιδίου ἀκούσματος τοῦ θανάτου τοῦ ξένου κληρικοῦ πολλὰς φήμας διέσπειρεν ἡ συνήθως ἄκρως ἐφευρετικὴ λαϊκὴ πολυπραγμοσύνη, πάσας ἀβασίμους καὶ ἀνυποστάτους.

ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΜΠΑΟΣ

Ἐφείσθησαν τοῦ εὐσταλοῦς ἐφήβου αἱ ἐχθρικαὶ σφαῖραι, ὅταν γοργόπτερος ὡς ἀετὸς διήλασε μετὰ τῶν γενναίων συνοπλιτῶν, οὓς ὡς ὑπαξιωματικὸς εἰς τὴν βοὴν τῶν μαχῶν ὡδήγει, τὰ Μακεδονικὰ καὶ Ἠπειρωτικὰ πεδία καὶ ἐτόνισε καὶ αὐτὸς ἔνθους μετὰ τῶν χιλιάδων συμπολεμιστῶν του τὸν παιᾶνα τῆς νίκης εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, εἰς τὰ Ἰωάννινα.

Δὲν ἐφείσθη ὅμως αὐτοῦ ἡ ἀπαισία δολοφόνος νόσος ἡ ἐνεδρεύουσα διαρκῶς τὸν κακουχούμενον καὶ ὑπερκαταπονούμενον στρατιώτην, πάντοτε ἐλλοχοῦσα καὶ ἑτοίμη νὰ ἐπιπέσῃ κατὰ τοῦ θύματος καθ' ἣν στιγμὴν οὐδεμία ἀνθρωπίνη δύναμις δύναται νὰ τὸν σώσῃ ἀπὸ τοὺς γαμψοὺς ὄνυχάς της.

Καὶ ἐπέπεσε κατὰ τοῦ ἡρωϊκοῦ, τοῦ ἀλκίμου ἐφήβου καθ' ἣν στιγμὴν, ἐνθουσιῶν ἐκ τοῦ συντελεσθέντος ὑπὸ τοῦ στρατοῦ μας ἔργου, ἦλθε, τυχὼν μικρᾶς ἀδείας, νὰ ριφθῇ εἰς τὰς ἀγκάλας γονέων λατρευτῶν, νὰ πατήσῃ τὸ λατρευτὸν τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος του χῶμα.

Ἡ στοργικὴ τῶν γονέων ἀγκάλη τὸν περιέπτυξε διὰ τελευταίαν φορὰν, τὰ πατρικὰ καὶ μητρικὰ φιλήματα ἦσαν τὰ ὕστατα, ἡ δὲ στοργικὴ τῆς Πάρου γῆ ἤνοιγε φιλόστοργον τὴν ἀγκάλην της, ἵνα περιπτύξῃ ἐσαεὶ ἐν αὐτῇ τὸ εὐσταλὲς σῶμα τοῦ περικαλλοῦς ἐφήβου της.

Δὲν ἐφείσθη τῆς νεότητος, ἣν ἐσεβάσθησαν αἱ σφαῖραι, ἡ κεραυνοβόλος νόσος καὶ ἡ κοινωνία τῆς Πάρου ὁλόκληρος βαρυπενθὴς ἐκήδευσε τὸ λατρευτὸν, τὸ κάλλιστον τοῦ λαοφιλοῦς Δημάρχου της τέκνον.

Τὸ «Βῆμα» σπένδον ἐν δάκρυ θερμὸν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ὡραίου, τοῦ ἀλκίμου νέου, εὔχεται αὐτῷ ἐλαφρὸν τοῦ τάφου του τὸ χῶμα, εἰς δὲ τοὺς σκληρῶς δοκιμαζομένους γονεῖς του τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν.

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

Ὁσάκις βλέπομεν εἰς τὰς ἐφημερίδας τὴν λέξιν ε ὐ θ ύ ν α ς, ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀδιέξοδον εἰς ὃ περιήχθησαν τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν πράγματα, ὁρμεμφύτως τὰ χείλη μας διανοίγονται εἰς πλατὺ μειδίαμα, διότι ἀναπολοῦμεν τὸ πασίγνωστον πάθημα, ὅπερ ὑπέστη ὁ ἀφελὴς ἐκεῖνος, ὅστις, δεχθεὶς τὴν προκλησιν πανούργου φίλου, διατεινομένου ὅτι εἶναι ἄξιος νὰ φάγῃ τὰ περιεχόμενα εἰς μεγάλην λοπάδα γλυκίσματα, ἐπείσθη νὰ τὰ πληρώσῃ, ἀρκεσθεὶς νὰ πτύσῃ εἰς τὸ πρόσωπον τὸν προκαλοῦντα, ἂν τυχὸν δὲν τὰ ἔτρωγεν.

"ΤΟ ΒΗΜΑ"

Ὅροι Συνδρομῶν

Ἐνταῦθα	ἐτησία . . .	Δραχ.	10.
»	ἑξάμηνος . . .	»	5.
Ἐν Ἀθήναις καὶ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι		»	12.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . .		Φρ.	14.

Ἡ συμφωνία κατηρτίσθη, τὸ ἀντίτιμον τῶν περιεχομένων εἰς τὴν λοπάδα γλυκισμάτων κατεβλήθη εἰς τὸν ζαχαροπλάστην καὶ ὁ προτείνας τὸ στοίχημα ἤρξατο νὰ ἀπογεύηται ἡδονικῶς τῶν ὡραίων γλυκισμάτων, μηκτυρίζων τὴν ἁπλοϊκότητα τοῦ φίλου του.

Ἔφαγεν ἀρκετά, ἅμα δ' ὡς ἐκορέσθη, ἔστρεψε τὴν παρειὰν πρὸς τὸν ἀφελῆ φίλον του καὶ τῷ λέγει σαρκαστικῶς :

— Πτύσε με ! Δὲν δύναμαι νὰ φάγω περισσότερα.

— Ὁ ἀφελὴς ἄνθρωπος ἔμεινεν ἐνεός, πρὸ τοῦ σαρκασμοῦ τοῦ φίλου του, τότε μόνον ἀντιληφθεὶς τὸ ὕψος τῆς ἰδίας του ἀφελείας.

Παρόμοιόν τι συμβαίνει σήμερον καὶ μὲ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Ἐπίστευσεν ἐν τῇ ἀφελείᾳ του ἐπὶ ἐκεῖνον ὃν ἐφαντάθη ὅτι εἶναι ὁ ἐρχόμενος, ὁ ἀναμενόμενος, ὅταν μάλιστα, ἐπὶ τοῖς περὶ ἐπιτυχίας ἐνδοιασμοῖς, ἤκουσεν ἐκ τοῦ στόματός του τὰ περὶ τῶν γηραιῶν δεσποινῶν τῆς Εὐρώπης χαριτολογήματα καὶ ἤλπιζεν, ἐν τῇ αἰσιοδοξίᾳ του, ὅτι θὰ καταβροχθίσῃ τὸ περιεχόμενον τῆς Μακεδονικῆς λοπάδος ὁ αὐτόχρημα δικτατορικὴν ἐξουσίαν περιβληθείς, μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἤκουσε τοὺς περὶ τὸν περιούσιον ἐρχόμενον τάδε λέγοντα : «ἡ ἀξίωσις περὶ πραγματοποιήσεως τοῦ ὅλου τῶν ἐπαγγελιῶν ἀποτελεῖ παρακεκινδυνευμένον κίνημα, ἱκανὸν νὰ διακυβεύσῃ, ὄχι τὰς γραμμὰς, ἀλλὰ τὴν οὐσίαν τοῦ φυσικοῦ καὶ ψυχικοῦ κέρδους, ὅπερ μᾶς ἔδωκεν ἡ μεγάλη Ἑλληνικὴ νίκη, διότι γενικῶς κατέστη νοητότατον, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται ἐμπεπλεγμένη εἰς τὸ λεγόμενον Ἀνατολικὸν ζήτημα. Τίποτε ὀλιγώτερον καὶ τίποτε περισσότερον !» (Νέα Ἡμέρα)

Καὶ ἤδη, ἐνεὸς ὁ Ἑλληνισμὸς, βλέπει ὅτι πολὺ ἀφελῶς ἐπίστευσεν εἰς θαυματοποιοὺς καὶ ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς δίσκος, ὃν τόσον σκληρῶς ἐσάρκαζον μέχρι τῆς χθὲς, ἤρξατο καὶ πάλιν τὴν περιοδείαν του, εἰς θύρας, αἵτινες «δὲν εἶναι εὔκολοι ὅταν ἡ χρεία τῆς κουρταλῆ» κατὰ τὸν ποιητήν.

Κατόπιν δὲ τοιαύτης καταστάσεως πραγμάτων διατὶ καὶ πρός τι πλέον αἱ εὐθύναι ; Τίνος εὐθύναι δύνανται νὰ ἀντισταθμήσωσι τὴν συντελεσθεῖσαν καταστροφὴν τῶν ἐθνικῶν πόθων;

Ὁ περίεργος

ΤΑ ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΠΙΝΚ
ΩΣ ΚΑΘΑΡΤΙΚΑ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ

Τὰ Καταπότια Πίνκ καταστρέφουσι τὰ νοσογόνα αἴτια, ἅτινα κυκλοφοροῦσιν ἐν τῷ αἵματι καὶ τὰ ὁποῖα ἐξέρχονται διὰ τοῦ δέρματος. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ἡ διὰ τῶν Καταποτίων Πίνκ θεραπεία τὰ μέγιστα θὰ συντελέσῃ ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν τόνωσιν τοῦ ὀργανισμοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν εὐεξίαν τοῦ σώματος καὶ ἰδίᾳ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, καθ' ἣν δηλαδὴ ἐποχὴν ἕκαστος ἔχει ἀνάγκην γενικῆς τονώσεως τοῦ σώματος.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεῖα πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία.

Διευθυνσις παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεῖα Π. Καρβώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελόπουλου, Γ. Λυγεράκη, καὶ Ν. Βούλγαρη.

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλᾶς καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουν ἔξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μὲ τὸ ὄνομα Δαμαλᾶς καὶ Σια, ἔσωθεν δὲ τὴν ὁδηγίαν τῆς χρήσεως ἑλληνιστί.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ
Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 14,047 τῆς 18ης Μαΐου ἐνεστ. ἔτους προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Ἑρμουπόλεως Σωκράτους Ἀνδρούτσου ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἐν Ἑρμουπόλει καὶ ἔξωθι τοῦ κατὰ τὴν πλατεῖαν Σανιτᾶ ἢ παλαιοῦ Ὑγειονομείου κειμένου καφφενείου τοῦ Παναγ. Μπουντούρη τῇ 2 Ἰουνίου 1913 ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἀπὸ τῆς 10 Π. Μ. μέχρι τῆς 12 ὥρας τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας 2,500-4,000 στατῆρες βαλανιδίου ἐκ 44 ὀκάδων ἕκαστον στατῆρα, εὑρισκομένου εἰς τὰς ἐνταῦθα ἀποθήκας τῆς διαμετακομίσεως πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ' 19 (1913) ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, δι' ἧς ὑπεχρεώθη ἡ ἐν Σμύρνῃ ὀφειλέτις Ἑταιρία Σ. καὶ Ε. Ἠλιάδης ὅπως καταβάλῃ τῷ ἐπισπεύδοντι Γ. Καλλιμασιᾷ λίρας Ὀθωμανικὰς 258, τὰ δικαστικὰ ἔξοδα, τὰ ἔξοδα τῆς ἐκφορτώσεως κτλ. Ἡ ἔναρξις τοῦ πλειστηριασμοῦ γενήσεται ἐπὶ τῇ πρώτῃ προσφορᾷ ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων τοῦ ἐπισπεύδοντος ἐκ δραχμῶν 2,50 ἕκαστον στατῆρα. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται τῇ μεσημβρίᾳ τρία λεπτὰ μετὰ τὴν τελευταίαν προσφοράν. Ὁ τελευταῖος πλειοδότης ὀφείλει νὰ καταβάλῃ τὸ τίμημα ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως ἐπὶ ποινῇ ἀναπλειστηριασμοῦ, τὰ δὲ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν ἀγοραστήν.

Ἑρμούπολις τῇ 22 Μαΐου 1913.

Ὁ Συμβολαιογράφος

Σ. Α. Ἀνδρούτσος

Ἐνοικιάζονται παρὰ τῷ κ. Ἐμμ. Κ. Βαφίᾳ δικηγόρῳ 1) ἡ μεγάλη οἰκία ἐν Δελαγράτζιᾳ μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ ἐπίπλων καὶ τοῦ κήπου της, καὶ 2) ἡ ἐν τῇ παρόδῳ τῆς ὁδοῦ Ἐλ. Βενιζέλου ἀποθήκη ἐν ᾗ τέως τὸ Γραφεῖον τοῦ κ. Ν. Τόζου, ἀμφότεραι τῶν ἰδιοκτητῶν κ. κ. Κληρονόμων Εὐστ. Κεχαγιᾶ.

Η ΤΑΡΙΧΕΥΤΙΚΗ
ΑΠΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΑΠΟΨΕΩΣ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ 123 φύλου).

Ἀνακοίνωσις γενομένη κατὰ τὸ Παγκυκλαδικὸν Συνέδριον τῶν διμοδιδασκάλων Κυκλάδων τὸν Αὔγουστον 1912.

Ὑπὸ ***Α. Ν. Καμπάνη.***

Ἀλλ' εἶνε ἀρά γε ἀνάγκη νὰ εἶνέ τις ἐξ ἐπαγγέλματος φυσιοδίφης ἐπιστήμων, ἵνα ἐκπληρώσῃ τὸν μέγαν τοῦτον σκοπὸν καὶ ἐξυπηρετήσῃ τὴν ἐπιστήμην ;

Καθ' ἡμᾶς, δὲν εἶνε τοῦτο ἀπαραίτητον· διὰ τὸν δημοδιδάσκαλον ὅμως τὸ ἔργον εἶνε εὐκολώτατον. Πρὸς τοῦτο δὲ ἀρκοῦσι μόνον, *ὀλίγη θέλησις, ὀλίγη ὑπομονὴ καὶ πολὺ μικρὰ δαπάνη* πρὸς ἀπόκτησιν τῶν προχείρων ἐργαλείων καὶ τινων ὑλικῶν καὶ φαρμάκων.

Καὶ ταῦτα μὲν, ὅσον ἀφορᾷ τὸ *πρῶτον μέρος* τῆς ταριχευτικῆς ἤτοι τὸ *ἐπιστημονικὸν* ἢ θεωρητικόν.

— Τὸ **δὲ δεύτερον μέρος,** τὸ τεχνικὸν, τρία τινὰ κυρίως ἐπιδιώκει.

1ον *Νὰ μυήσῃ* εἰς τὴν τέχνην τοῦ *προπαρασκευάζειν ἐπεξεργάζεσθαι καὶ διατηρεῖν τὰ* πρωτότυπα τῆς φύσεως, ἤτοι *ζῷα, φυτὰ, ὀρυκτὰ, ᾠὰ καὶ φωλεὰς πτηνῶν*, μεθ' ὅλων ἢ σχεδὸν ὅλων τῶν χαρακτήρων τῆς *οἰκογενείας*, τοῦ *γένους καὶ τοῦ εἴδους* ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ ἐπιστήμονες φυσιοδίφαι ἐστήριξαν τὴν ἐπιστημονικὴν ταξινόμησιν αὐτῶν καὶ τὰ ἐπιστημονικὰ αὐτῶν συστήματα.

2ον *Νὰ διδάξῃ τὴν τέχνην* τοῦ διατηρεῖν. ὅσῳ τὸ δυνατὸν, εἰς τὰ ὀργανικὰ ὄντα, *ζῷα καὶ φυτὰ*, τὰ φαινόμενα τῆς ζωῆς καὶ

3ον Παρέργως νὰ παράσχῃ *μίαν ἱστορίαν πλήρη τῆς ζωοταριχείας* (ταριχευτικῆς), διὰ τῆς περιγραφῆς ὅλων τῶν ἐν χρήσει μεθόδων χάριν τῶν ταριχευτῶν.

Συμφώνως δὲ πρὸς τὰς ἰδέας ταύτας, παραλειπομένων τῶν μέχρι πρό τινων ἐτῶν ἐπικρατουσῶν πλημμελῶν μεθόδων, οἷαι αἱ διὰ τῶν *ἀνδρεικέλων καὶ τῆς ἀποξηράνσεως*, αἵτινες οὐδὲν συνεισέφερον εἰς τὰς προόδους τῆς ταριχευτικῆς τέχνης καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὴν ἐπιστήμην, ἡ ζωοταριχεία (ταριχευτικὴ) ὑποδεικνύει καὶ διδάσκει τὰς ἤδη ἐπικρατούσας μεθόδους πρὸς ταρίχευσιν ἑνὸς *ζῴου ἢ φυτοῦ*, οὕτως ὥστε νὰ παρίσταται αὐτὸ τοῦτο τὸ ζῷον ἢ φυτὸν μεθ' ὅλων αὐτοῦ τῶν φυσικῶν χαρακτηριστικῶν, ἤτοι τοῦ *μεγέθους*, τοῦ *σχήματος*, τοῦ *χρώματος*, τῆς *στάσεως* κλπ.

Ἡ *ὠφέλεια* λοιπὸν τῆς ταριχευτικῆς εἶνε προφανὴς, καὶ αἱ ὑπηρεσίαι τὰς ὁποίας αὕτη παρέσχε καὶ παρέχει εἰς τὴν ἐπιστήμην κεῖται ἐκτὸς πάσης συζητήσεως.

Ἄνευ τῆς τέχνης τοῦ διατηρεῖν τὰ ἀντικείμενα τὰ ἀπαρτίζοντα τὰ τρία βασίλεια τῆς φύσεως, ἤτοι, *ζῷα, φυτὰ, καὶ ὀρυκτὰ*, ἡ ἐπιστήμη, μακρὰν τοῦ νὰ ἔχῃ κάμῃ τὰς θαυμασίας αὐτῆς προόδους, τὰς ὁποίας θαυμάζομεν καθ' ἑκάστην, θὰ ἦτο ἀκόμη τεθαμμένη εἰς τὰ σκότη τῆς ἀγνοίας, ὁ ἄνθρωπος θὰ ἐπλανᾶτο εἰς τὸ ζόφος τῆς ἀμαθείας καὶ *ἡ πλάνη αὕτη θὰ κατεῖχε τὴν θέσιν τῆς ἀληθείας*, τὸ θαυμαστὸν δὲν θὰ κατεῖχε τόπον ἐρεύνης, καὶ τὰς μὲν *Ἀντιλόπας, τοὺς Πιθήκους τὰς Φώκας καὶ τοὺς Δελφῖνας* θὰ ἐξελαμβάνομεν ἀκόμη ὡς προγόνους μας, ὡς καὶ τοὺς *Μονόκερως* (ῥινόκερως), τοὺς *Σατύρους, τὰς Σειρῆνας καί τινας ἰχθύας* πεπροικισμένους μέ τινα νοημοσύνην ἴσην σχεδὸν πρὸς ἐκείνην τοῦ ἀνθρώπου.

Αἱ πρόοδοι τῶν ἐπιστημῶν ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ ὀφείλονται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν γενικῶς διαδεδομένην ἔφεσιν πρὸς *τὴν Φυσικὴν Ἱστορίαν*, καὶ, ὀφείλομεν νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, ἡ ἔφεσις αὕτη ὀφείλεται *εἰς τὰς πολυτίμους καὶ σημαντικὰς συλλογὰς*, τὰς ὁποίας πᾶς ἄνθρωπος, καὶ ὁ μᾶλλον περιωρισμένης μορφώσεως ἀκόμη, κατ' ἀνάγκην θαυμάζει.

Αἱ συλλογαὶ αὗται, ἐπινοηθεῖσαι καὶ δημιουργηθεῖσαι καὶ συστηματοποιηθεῖσαι *διὰ τῆς Ταριχευτικῆς*, συνετέλεσαν περισσότερον παντὸς ἄλλου εἰς τὸ νὰ ἀναπτυχθῇ ἡ ἄμιλλα τοῦ μανθάνειν καὶ γιγνώσκειν, τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει τὴν εποχήν μας καὶ τὸ ὁποῖον ἴσως θὰ ὁδηγήσῃ τὴν χεῖρα τοῦ ἀνθρώπου, προωρισμένην νὰ διαρρήξῃ τὸν πέπλον, ὅστις καλύπτει ἀκόμη τὴν ἀλήθειαν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας.

Αἱ γνώσεις τοῦ ἀνθρώπου βαίνουσι παραλλήλως, βοηθούμεναι ἀμοιβαίως εἰς τὴν πρόοδον αὐτῶν. Δὲν ὑπάρχει *τέχνη* εἰς τὴν ὁποίαν νὰ μὴ ὀφείλωμεν ἀνακαλύψεις τινὰς ὠφελίμους οὐδεμία δὲ *ἐπιστήμη*, ἥτις νὰ μὴ συνετέλεσεν εἰς τὰς ἀνακαλύψεις ταύτας πρὸς ἐπέκτασιν τῆς σφαίρας της, καὶ οὐδεμία *ἐπιστήμη*, ἥτις νὰ μὴ παρήγαγεν ἐπὶ τῶν πεπολιτισμένων λαῶν μίαν ἐκ τῶν φωτεινῶν ἐκείνων ἀκτίνων εἰς τὰς ὁποίας ἀναμφιβόλως θὰ ὀφείλωσι μίαν ἡμέραν τοὺς κρατίστους αὐτῶν νόμους.

Ἀλλὰ, καίτοι ἡ *ταριχευτικὴ* δὲν ἐξήγειρεν ἀκόμη εἰς οὐδένα τόσον μέγα ἐνδιαφέρον, οὐχ' ἧττον ὅμως δὲν θὰ παύσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ εἶνε ὀλιγώτερον τέχνη εὐάρεστος καὶ ἀξία ὥστε νὰ τέρπῃ ἕνα πεφωτισμένον ἄνθρωπον. Ἡ δὲ ἀξία αὐτῆς συνίσταται εἰς τὸ ὅτι δι' αὐτῆς διατηροῦμεν εἰς τὰ ζῷα (καὶ τὰ φυτὰ ἀκόμη) ἐπὶ ἔτη μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν τὰ *λαμπρὰ ἐκεῖνα χρώματα καὶ τὰς πλήρεις χάριτος ἐκείνας στάσεις αὐτῶν*, αἵτινες κατεγοητεύουσι τὸν παρατηρητὴν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς των. Ἐκ τούτου προκύπτει, ὅτι ἐπιμελὴς φυσιοδίφης καὶ συλλέκτης δύναται νὰ συνδυάσῃ καὶ εἰς ἕνα πολὺ μικρὸν χῶρον, τὰ πολυάριθμα γένη καὶ εἴδη τῶν ζῴων (καὶ τῶν φυτῶν), ἅτινα πληροῦσιν ὁλόκληρον τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς. Χωρὶς δὲ νὰ ἐξέλθωμεν τοῦ σπουδαστηρίου μας δυνάμεθα νὰ συγκρίνωμεν τὴν *Τίγριν* τῶν Ἰνδιῶν πρὸς τὸν *Ἰαγουάρον* τῆς Ἀμερικῆς (=Ἀμερικανικὴν Τίγριν ἢ Αἰλουρόπαρδον ἢ Ὄγκαν). δυνάμεθα νὰ σπουδάσωμεν τὸ *πελώριον ἑρπετὸν* (Βόαν συσφιγκτῆρα) πιέζοντα (συσφίγγοντα) ἐντὸς τῶν νεκρῶν αὐτοῦ σπειρῶν τὴν Γαζέλην τῶν ἀκατοικήτων καὶ καυστικῶν ἐρήμων τῆς Ἀφρικῆς, ὡς ἕνα ἀβλαβῆ ὄφιν, ἄνευ δυνάμεως καὶ σχεδὸν ἄνευ ζωῆς, σύροντα μόλις τὸ ἀπονενεκρωμένον αὐτοῦ σῶμα ἐντὸς τῶν τελματωδῶν βάλτων τῆς Βορείου Εὐρώπης ἢ τῆς Ἀμερικῆς.

Ὁ ἐπιστήμων ταριχευτὴς δύναται ἐκ τοῦ

βάθους τοῦ μελετηρίου του, νὰ ἐλέγχῃ τὰς πλάνας τοῦ ταξειδιώτου παρασυρομένου ὑπὸ τοῦ ἔρωτός του πρὸς τὸ θαυμαστὸν, καὶ ὡς ὁ Buffon ἢ ὁ Cuvier, νὰ βλέπῃ καλύτερον, χωρὶς ν' ἀπομακρύνηται τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τῶν πατέρων του, παρὰ ἐκεῖνοι, οἵτινες διατρέχουν τὸν κόσμον, ἵνα ἴδουν καὶ σπουδάσουν.

Σήμερον μάλιστα, ὅτε ἡ Φυσικὴ Ἱστορία προοιωνίζεται μίαν ἀναστάτωσιν γενικὴν εἰς τὴν ὀνοματολογίαν της (δηλ τὴν συστηματοποίησιν τῶν τεχνικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ὅρων), πόσον εὐτυχὴς εἶνε ὁ ἐπιμελὴς συλλέκτης, προπαρασκευαστὴς καὶ ταριχευτὴς, ὅταν δύναται νὰ διατηρήσῃ μετὰ πλήρους βεβαιότητος τὰς πολυτίμους συλλογάς του, τοῦ μόνου μέσου τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς ὑπολείπηται πρόχειρον ἵνα ἀναγνωρίζωμεν ἐν μέσῳ τοῦ χαώδους κυκεῶνος ὀνομάτων δυσανερευνήτων, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὀφείλομεν εἰς τὴν φιλοτιμίαν τῶν συγγραφέων!

(ἀκολουθεῖ)

Η "ΦΥΣΙΣ,,

Ἐξεδόθη ὁ 1ος ἀριθμὸς τοῦ 24ου ἔτους τῆς «Φύσεως» μὲ νέας βελτιώσεις, λίαν ἐνδιαφέρουσαν ὕλην καὶ ὡραιοτάτας εἰκόνας.

Περεχόμενα: Ἡ «Φύσις» εἰς τὸ 24 ἔτος αὐτῆς.— Ἡ Γῆ ἐν τῷ σύμπαντι (μετὰ 4 εἰκ.)— Αἱ προρρήσεις τῆς Πυθίας τῆς «Φύσεως» καὶ ἡ ἐπαλήθευσις αὐτῶν διὰ τὸ ἔτος 10 2—Ὁ πνευματισμὸς καὶ αἱ νεώτεραι πρόοδοι αὐτοῦ (μετὰ 4 εἰκόνων) —Ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος (θαυμασία πανηγυρικὴ εἰκὼν) —Ὁ Ζωντίος πριονιστὴς (ἐπιστημονικὸν παίγνιον μεθ' εἰκόνος). —Ἡ θεραπεία τῆς παχυσαρκίας. —Διάφορα ἐπίκαιρα ποιήματα, ἀλήθειαι, εὐτράπελα, θεατρικὰ κτλ.

Συνιστῶμεν τὴν μελέτην ἐπισταμένως τῶν πνευματιστικῶν πειραμάτων καὶ φαινομένων ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Φύσεως» ὡς καὶ τὴν περιγραφὴν ὑπὸ τοῦ υἱοῦ του, τῆς πολεμικῆς ἡμῶν ἐκστρατείας, λαβόντος μέρος εἰς ὅλας τὰς μάχας. Διεύθυνσις Φ. Πρίντεζη, Διευθυντὴν τῆς «Φύσεως» ὁδὸς Σωκράτους 2 Ἀθήνας.

ΜΕΓΑ

ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΟΝ ΚΑΦΦΕΚΟΠΤΕΙΟΝ

ΚΑΙ ΚΑΦΦΕΠΩΛΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΚΟΝΤΙΖΑ

ΕΝ ΣΥΡΩ·

(Παρὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, παραπλεύρως τοῦ Καταστήματος Δ. Μάνθου καὶ ἀπέναντι τοῦ Καφενείου Δ. Γρυπάρη).

Φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ Σεβ. Κοινοῦ Ἑρμουπόλεως καὶ Σύρου ὅτι μετέφερα τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Ἐλευθερίου Βενιζέλου καὶ παραπλεύρως τοῦ ὑελοπωλείου Ἀρανίτη εὑρισκόμενον Καφεκοπτεῖον μου εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, πλουτίσας τοῦτο δι' ὅλως νέων Μηχανημάτων κοπῆς Καφὲ, Ἀμερικανικοῦ συστήματος. Κόπτεται δὲ ἐν αὐτῷ Καφὲς πρὸς 10 λεπτὰ κατ' ὀκάν.

Πωλοῦνται: Καφὲς καρβουνταλεσμένος γνήσιος Μόκας πρὸς Δρ. 5.60, Κεϋλάνης, Ρίου καὶ Σάντου 4,80. Κακάο καὶ Σοκολάται εἰς κόνιν πλάκας καὶ κυτία. Τέϊα διάφορα, Μπισκοτάκια διαφόρων Ἐργοστασίων, Καραμέλαι γεμισταὶ καὶ μή. Καρποὶ διάφοροι μὲ φλοιὸν καὶ ἄνευ φλοιοῦ, ἤτοι: Φιστίκι, Ἀμύγδαλον, Φουντούκι, Κουκουνάρι κλπ. Κομφέτα διὰ Γάμους Σουμάδες, Φραμπουάζ, Μπομπονιέρες. **Ἐπίσης διάφορα προϊόντα Χίου καὶ Ἄνδρου** ἤτοι· Γλυκὰ διάφορα, Μαστίχη, Ἀνθόνερον καὶ Ροδόσταμον.

Πρὸς τούτοις ἐν αὐτῷ εὑρίσκονται εἰς μεγάλην ποσότητα καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ, ἅπαντα τὰ ἀποικιακὰ, ἤτοι Καφέδες, Ζακχάρεις Ὀρύζια κλπ.

ΚΑΠΝΑ ΚΑΙ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΣΥΡΟΥ

Εὐρυνθέντος τοῦ νέου Καταστήματός μου, κατήρτισα καὶ τμῆμα Καπνοπωλείου πωλῶν Καπνὰ καὶ Σιγαρέττα τῶν μεγαλειτέρων ἐργοστασίων Ἀθηνῶν Γιαννουκάκη καὶ Βάρκα καὶ τῶν καλλιτέρων ἐν Σύρῳ.

ΛΑΪΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Μία πολὺ μεγάλη ἔκπληξις μᾶς ἔρχεται πάλιν. Καὶ τὸ σπουδαιότερον, δὲν ἔρχεται ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν, ἀλλὰ ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Ποία; θὰ εἴπητε ὅλοι οἱ νέοι ὁ Πάνος Μιλιδώνης, Ἀρχισυντάκτης τοῦ «Οἰκογενειακοῦ Ἀστέρας» καὶ συγγραφεὺς τοῦ θαυμασίου μυθιστορήματος, «Ἧτο πεπρωμένον» καὶ ὁ κ. Ἀλέξ. Κουγιουμιτζόγλου γνώστης ξένων γλωσσῶν καὶ μεταφραστὴς πολλῶν ξένων διηγημάτων προέβησαν εἰς τὴν ἔκδοσιν μηνιαίου περιοδικοῦ εἰς σχῆμα τυπογραφικοῦ φύλλου καὶ ἐκ 32 σελίδων τὸ ὁποῖον περιέχει 10 θαυμάσια διηγήματα καὶ τιμᾶται μόνον λεπτὰ 30, εἶναι δὲ τὰ δέκα αὐτὰ θαυμάσια διηγήματα τὰ ὁποῖα ἀξίζουν τὸν κόπον νὰ διαβασθῶσιν τὰ ἑξῆς:

1) Γιὰ τὴν Πατρίδα
2) Ὁ Νέος Χορὸς
3) Ἀγάπης Δόγια
4) Ὁ Μέγας Ἱππότης
5) Ἔρως Φονιᾶς
6) Ἡ Δροσούλα
7) Πατρὶς καὶ Ἔρως
8) Μεταξὺ Σφύρας καὶ Ἄκμονος
9) Δρᾶμα
10) Ἡ Νάσω

Οἱ βουλόμενοι νὰ ἀποκτήσουν τὸ πρῶτον τεῦχος ἂς στείλουν τρία ἀσφράγιστα δεκάλεπτα γραμματόσημα εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θόλου ἀρ. 15 διεύθυνσιν τῆς Λαϊκῆς Βιβλιοθήκης καὶ θὰ τὸ λάβουν ἀσφαλῶς ἐλευθέρων ταχυδρομικῶν τελῶν.

Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικόν.

ΓΑΕΤΑΝΟΣ Ι. ΤΣΕΡΤΙΝΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ κλινικῇ του ἐπὶ τῆς Πλατείας Δημοτ. Θεάτρου.

Τοὺς ἀπόρους δωρεὰν ἐν τῷ φαρμακείῳ κ. Ἰ. Μαραγκοῦ.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΑΤΕ

Εἰς τὸ καφφεζυθοπωλεῖον Γ. Τσαμασφίρη καθ' ἑκάστην **ἀπογευματινὴ** καὶ **ἑσπερινή.—Θίασος Ποικιλιῶν** (varietès) οἰκογενείας Isolani.—Τελεία **ὀρχήστρα** ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρίστου κλειδοκυμβαλιστοῦ κ. C. Mazzoni.—Μέγας **κινηματογράφος** συστήματος **Πατὲ** μὲ τὰς παιζομένας εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις **«Ἀττικὸν»** θαυμασίας ταινίας.

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑ

ΚΙΤΡΟΝ ΝΑΞΟΥ

ΡΗΤΙΝΙΤΗΣ ΜΕΓΑΡΩΝ

Εἰς τὸ παρὰ τὴν παραλίαν **Ἐδωδιμοπωλεῖον** τοῦ κ. **Σίμου Ἀλαφούζου** εὑρίσκονται ἐκτὸς ὅλων τῶν ἀποικιακῶν εἰδῶν, πωλούμενα εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς καὶ τὸ πεφημισμένον ΚΙΤΡΟΝ ΝΑΞΟΥ τοῦ ἐν Νάξῳ ἐργοστασίου τοῦ κ. Βαλληνδρᾶ, τοῦ ὁποίου τὴν ἀποκλειστικὴν πώλησιν καὶ ἀντιπροσωπείαν ἔχει ἀναλάβῃ. Ἐπίσης ἐν αὐτῷ εὑρίσκεται εἰς μεγάλην ποσότητα ΡΗΤΙΝΙΤΗΣ ΜΑΓΑΡΩΝ ἐκτάκτου ποιότητος.

Ἐνοικιάζεται καὶ πωλεῖται Οἰκία νεόκτιστος διώροφος περιέχουσα εἰς μὲν τὸ ἄνω πάτωμα δύο δωμάτια ὕπνου, σάλαν, διάδρομον καὶ μαγειρεῖον, εἰς δὲ τὸ κάτω μίαν αἴθουσαν καὶ ἀποχωρητήριον, ὕδωρ ἄφθονον καὶ κῆπον μὲ διάφορα καρποφόρα δένδρα. Ἡ οἰκία αὕτη κεῖται παρὰ τὴν συνοικίαν Βαπόρια ἄνωθεν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Σαλταμπάση. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Γεωργίῳ Α. Κοντιζᾶ.

Εἰς τὸ ΜΕΓΑ

ἐν τῇ ὁδῷ Ἑρμοῦ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΤΟΥ κ. ΔΗΜΟΣΘ. ΓΑΒΑΛΑ

Θὰ εὕρητε στερεότητα, κομψότητα καὶ ἐφαρμογὴν τελείαν εἰς τὰ ὑποδήματά σας.

Αἱ δὲ τιμαὶ εἰσὶ

Λίαν εἰλικρινεῖς.

Εἰς τὸ Ζυθοπωλεῖον

ΗΛΙΑ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Ἔφθασε γνήσιον

ΟΥΖΟ ΤΥΡΝΑΒΟΥ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

Πωλεῖται

Ὁδηγὸς τῶν Νόμων

περὶ Ἐνοριακῶν Ναῶν

ΕΦΘΑΣΕ

ΡΑΚΙ ΜΑΣΤΙΧΙ ΚΑΛΑΜΩΝ

ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ

ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΥ

Θ. ΖΕΡΒΑ

ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ

Πωλεῖται εἰς τὰ Οἰνοπωλεῖα Ἰωάν. Φλώρου, Κ. Μπῆλτοῦ καὶ Ν. Καραμπάτση.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΤΖΟΛΙΝΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Πωλοῦνται Σκελετὰ διαλυθέντος Ἐμπορικοῦ Καταστήματος καθὼς, καὶ ξυλείας, ἤτοι τάβλες, καδρόνια, ὑελοπίνακες κλπ. ἅπαντα εἰς καλὴν κατάστασιν. Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἐμπόρῳ κ. Εὐαγγέλῳ Βογαζιανῷ.

Ἐνοικιάζεται ἐν Ἐπισκοπείῳ μεγάλη καὶ εὐάερος οἰκία. Πληροφορίαι παρὰ τῇ κ. Μαριγὼ χήρα Ἐμμ. Ἀνδρουλῇ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ πρῶτον πάτωμα τῆς ὄπισθεν τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας τῶν Καθολικῶν οἰκίας τοῦ κ. Ἀρ. Σοφιανοῦ ἀποτελούμενον ἐξ αἰθούσης, 5 δωματίων, μαγειρείου, κελλαρίων κλπ. μετὰ δεξαμενῆς ὀμβρίου ὕδατος.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ ἐν τῇ ἐξοχῇ Παρακοπὴ εὐρύχωρος οἰκία τῶν Κληρονόμων Γ. Λαγουροῦ.

Ἔχει δεξαμενὴν, φρέαρ, ἐγκατάστασιν ἀσετυλήνης καὶ ἀρκετὰ ἔπιπλα.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ἀνδρ. Μπαλῇ.

Ὁ κ. ΘΩΜΑΣ ΣΚΑΣΣΗΣ Ἰατρὸς, καὶ Βουλευτὴς Κυκλάδων, κατοικεῖ ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ ὁδῷ Σωκράτους 73 Α.

Τὸ ἀριστοκρατικὸν ἄρωμα

ROSE DE CHIRAZ

Εἰς τὸ Μυροπωλεῖον Ι. Α. Γρυμάνη.